

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/227/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117215089
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117215089.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, proti žalovanému: W. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. A. XX, XXX XX Q. A., o zaplatenie 966,10 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 25. februára 2019, č.k. 19Csp/110/2017-84, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti žaloby **m e n í** tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z úveru vo výške 25,5 % ročne zo sumy 966,10 eura od 10.06.2014 do zaplatenia, najdlhšie do 11.03.2019 a vo zvyšnej časti zamietnutia žaloby napadnutý rozsudok **p o t v r d u j e**.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto konania v rozsahu 77%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku sumu 966,10 eura, úroky vo výške 207,94 eura, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 966,10 eura od 10.06.2014 do zaplatenia a poplatky vo výške 42,90 eura. Vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1. 1. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie vecne odôvodnil zistením, že dňa 11.03.2013 bola uzavretá medzi žalovaným ako dlžníkom a právnym predchodcom žalobcu - Poštovou bankou, a. s. Bratislava ako veriteľom zmluva o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanému vo výške 1.000 eur, s výškou mesačnej splátky 31,62 eura, dátum prvej platby bol dohodnutý na 11.04.2013, počet splátok 72, celková výška nákladov 928,11 eura, dátum konečnej splatnosti 11.03.2019, priemerná RPMN je uvedená vo výške 26,96 %, RPMN vo výške 30,48 % a úroková sadzba dohodnutá vo výške 25,50 %. Žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností tým, že neuhrádzal pravidelné mesačné splátky riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 09.06.2014. Žalovaný celkovo zaplatil sumu 158,10 eura, ktorá bola v zmysle zmluvy o úvere započítaná v sume 18,10 eura na poplatky, suma 106,10 eura na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 33,90 eura na istinu. Suma zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 308,56 eura a suma úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 5,48 eura teda spolu vo výške 314,04 eura. Od uvedenej sumy boli odrátané úhrady žalovaného vo výške 106,10 eura, výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti predstavuje sumu 207,94 eura. Suma poplatkov vo výške 50,14 eura pozostáva z poistného zo dňa 11.9.2013 vo výške 3,62 eura, poistného zo dňa 11.10.2013 vo výške 3,62 eura.

1. 2. Súd nevyhovel žalobe v rozsahu nároku na zaplatenie úroku vo výške 25,5% ročne zo sumy 966,10 eura od 10.06.2014 do zaplatenia s príslušenstvom, t.j. za obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti, a v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol, pričom poukázal na právny názor vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, s ktorým sa stotožnil. Predovšetkým poukázal na skutočnosť, že nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom.

1. 3. Súd zamietol žalobu i v časti uplatneného poistného vo výške 7,24 eura, keď pre uzavretie poistnej zmluvy je obligatórnou náležitosťou jej písomná forma. V danom prípade pre uzavretie zmluvy o pôžičke bola písomná forma zachovaná iba v časti uzavretej zmluvy o pôžičke, ktorá je tzv. „formulárovou zmluvou“ keď údaje o poistení boli súčasťou predtlaču zmluvy, preto nemožno mať za to, že došlo k písomnému uzavretiu poistnej zmluvy, samotná zmluva obsahuje iba údaj, že sa jedná o komplexný súbor poistenia.

1. 4. Žalovaný nezaplatil dlžnú sumu žalobcovi v lehote splatnosti, dostal sa do omeškania dňom nasledujúcim po splatnosti jednotlivých splátok úveru a následne po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, preto súd žalobcovi priznal úrok z omeškania z dlžnej sumy istiny a nezaplatených úrokov do dňa zosplatenia a následne za obdobie od 10.06.2014 do zaplatenia, pričom vychádzal zo základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, ktorá v období od 13.11.2013 do 10.6.2014 bola 0,25%.

1. 5. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 497, § 369 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, § 791 ods. 1, § 39, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

1. 6. Žalobca bol v konaní úspešnejší, neúspech mal len v nepatrnej časti úroku, preto mu súd v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“) priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne rozsudok v napadnutej časti zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu s tým, že mu bude priznaný i nárok na náhradu trov konania. Svoje právne odvolanie odôvodnil poukazom na:

- ustanovenie § 365 odsek 1 písmeno a) C. s. p. tým, že neboli splnené procesné podmienky;
- ustanovenie § 365 odsek 1 písmeno f) C. s. p. tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- ustanovenie § 365 odsek 1 písmeno h) C. s. p. tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2. 1. Rozsudok v napadnutej časti považoval za nepreskúmateľný a arbitrárny, pretože nie je zrejmé, z akého právneho predpisu súd vychádzal, keď uzavrel, že po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalobca nemá nárok na dohodnuté zmluvné úroky. Závery vyplývajúce z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obo 143/1998 tak, ako ich uvádza vo svojom odôvodnení prvoinštančný súd, nevyhovujú potrebám súčasného právneho stavu, keďže po jeho vydaní došlo k vstupu Slovenskej republiky do Európskej únie a následne k implementácii relevantných smerníc do nášho právneho poriadku, ako aj k vydaniu nových právnych predpisov, ktoré sú pre danú oblasť regulácie smerodajné. Poukázal napríklad na ustanovenie § 16 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, výkladom ktorého možno dospieť k záveru, že ak dôjde k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru veriteľom pre porušenie platobnej disciplíny dlžníka, veriteľ by mal mať rovnako zachované právo na vrátenie peňažných prostriedkov spolu s dohodnutým úrokom až do okamihu splatenia úveru. Poukázal aj na to, že rozhodovacia prax súdov v otázke priznávania zmluvných úrokov po zosplatení úveru je rôznorodá, čo nie je v súlade s princípom právneho štátu. V prípade zmluvného úroku odvolateľ zastával názor, že ide o dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy, čo znamená, že takéto plnenie je nevyhnutne spojené s istinou úveru, od ktorej existencie závisí aj samotný zmluvný úrok ako forma odmeny veriteľa (žalobcu) za poskytnutie predmetného úveru. Z ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka vyplýva, že veriteľ má nárok na úrok až do splatenia úveru, pričom zosplatenie úveru je len zmena termínu splatnosti, na ktorú má veriteľ nárok. V prípade, ak by veriteľ úver nezoplatnil, dlžník by bol povinný platiť zmluvné úroky. Ak teda je dlžník povinný

platiť zmluvné úroky v prípade, ak platí úver v splátkach, odporuje logickému výkladu, aby bol od toho oslobodený v prípade oprávnenej zmeny termínu splatnosti. Úroky z úveru sú odplatom za poskytnutie peňažných prostriedkov na základe úverovej zmluvy, pričom dlžník je povinný platiť úroky od okamihu reálneho poskytnutia peňazí do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Na povinnosť platiť úroky z úveru nemá vplyv ani zosplatnenie úveru. Táto povinnosť zásadne trvá do času reálneho vrátenia poskytnutého úveru. Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že dohodnuté úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí, úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinnosti - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti. Zároveň žalobca uviedol, že zosplatnením úveru nedochádza k zániku zmluvného vzťahu, ale dochádza k zmene obsahu záväzku.

3. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný vecne nevyjadril. K podanému odvolaniu uviedol, že je vo výkone trestu odňatia slobody, potrebuje právnu pomoc a obrátil sa preto na centrum právnej pomoci. Do termínu vyhlásenia rozsudku odvolacím súdom (12 mesiacov od podania žalovaného) však žalovaný ani jeho prípadný právny zástupca vyjadrenie súdu nedoručili.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou stranou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C. s. p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je v podstatnej časti dôvodné, preto je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti čiastočne zmeniť a čiastočne potvrdiť.

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bolo zaplatenie sumy 966,10 eura, úrokov vo výške 207,94 eura, úrokov vo výške 859,49 eura, úroku vo výške 25,5% ročne zo sumy 966,10 eura od 16.05.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 966,10 eura od 16.05.2017 do zaplatenia, poplatkov vo výške 50,14 eura, a to z dôvodu riadneho nesplácania úveru, poskytnutého žalovanému právnym predchodcom žalobcu Zmluvou o úvere zo dňa 11.03.2013. V dôsledku neuhrádzania pravidelných mesačných splátok riadne a včas právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 09.06.2014.

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby vo zvyšku a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie zamietol žalobu v rozsahu nároku na zaplatenie zmluvného úroku vo výške 25,5% ročne zo sumy 966,10 eura za obdobie po vyhlásení predčasnej splatnosti v časti uplatneného poistného vo výške 7,24 eura, keď zistil nesplnenie obligatórnej písomnej formy poistnej zmluvy.

7. Odvolateľ odvolanie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 365 ods. 1 písm. a) C. s. p. tým, že neboli splnené procesné podmienky. V odvolaní však nekonkretizoval, ktoré procesné podmienky neboli splnené, pričom z obsahu spisu nevyplýva nesplnenie podmienok, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Odvolací súd len dodáva, že skúmanie podmienok konania je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Uvedený odvolací dôvod preto neobstojí.

8. Žalobca svoje odvolanie odôvodnil aj tým, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.). Pod právnym posúdením je potrebné rozumieť činnosť súdu, pri ktorej sa zo skutkových zistení vyvodzuje právny záver a aplikuje konkrétna právna norma na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov sa jedná vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávny právny záver.

9. Základnou právnou otázkou, ktorú bolo potrebné vyriešiť v odvolacom konaní s poukazom na odvolaciu námietku žalobcu, bola otázka danosti nároku na zaplatenie zmluvného úroku po predčasnom zosplatnení úveru právnym predchodcom žalobcu - teda danosť nároku na zmluvný úrok vo výške 25,5% ročne zo sumy 966,10 eura od 10. 06.2014.

10. Odvolací súd konštatuje, že súdna prax je dlhodobo pri riešení tejto otázky nejednotná, keď v rozhodovacej činnosti súdov pretrváva nesúlad v riešení otázky možného priznania zmluvných úrokov po predčasnom zosplatnení úveru. Jedna kategória rozhodnutí zmluvné úroky po zosplatnení úveru neprípúšťa a priznáva len úroky z omeškania. Druhá skupina rozhodnutí kumuláciu zmluvne dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania po predčasnom zosplatnení úveru pripúšťa. Tretia skupina rozhodnutí pripúšťa kumuláciu dohodnutých úrokov a úrokov z omeškania obmedzene, iba do výšky, akú by pri riadnom plnení povinností žalovaný na dohodnutých úrokoch zaplatil.

11. Po prvýkrát k tejto otázke zaujal stanovisko Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6 Cdo 113/2018 zo dňa 30. júla 2019, keď upriamil pozornosť odvolacieho súdu na rozsudok Súdného dvora v spojených veciach C-96/16 a C-94/17 zo dňa 07.08.2018, v ktorom uviedol, že cieľom úrokov z omeškania je sankcionovanie za nesplnenie povinnosti dlžníkom platiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinností a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej zaplataenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.

12. Priamo sa k otázke nároku na úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru vyjadril Najvyšší súd SR vo veci sp. zn. 5 Cdo 42/2020 zo dňa 16. júna 2020, keď dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinnosti dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Poukázal na to, že zo žiadneho ustanovenia Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, či zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva zákaz dohody účastníkov úverovej zmluvy o povinnosti dlžníka platiť úroky z úveru až do úplného splatenia úveru, pričom Obchodný zákonník, ani Občiansky zákonník, nemodifikuje moment trvania záväzku platiť úrok, ani jeho výšku v prípade omeškania dlžníka s platením úveru ani v prospech dlžníka, ani v prospech veriteľa. Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. Najvyšší súd ďalej poukázal na to, že zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Pre spotrebiteľa je však nevýhodné, aby platil úroky až do zaplataenia istiny a dojednanie, ktorého obsahom je platenie dohodnutých úrokov až do zaplataenia istiny, jeho postavenie zhorší. Pokiaľ by totiž spotrebiteľ, ktorý sa pre svoju ekonomickú situáciu dostal s plnením splátok úveru do omeškania, musel v dôsledku vyhlásenia predčasnej doby splatnosti úveru platiť dohodnuté úroky až do úplného splatenia istiny, zaplatil by v konečnom dôsledku sumu neprimerane vysokú ako náhradu za poskytnutie peňazí. Dohodnuté úroky predstavujú cenu peňazí za ich poskytnutie na vopred dohodnuté obdobie, to znamená, že jej výška musí byť stanovená v čase uzatvorenia zmluvy o úvere.

13. S poukazom na Čl. 2 ods. 2 C. s. p. sa odvolací súd stotožňuje vyššie uvedenou argumentáciou Najvyššieho súdu SR a konštatuje, že súd prvej inštancie vychádzal z odlišného právneho názoru, čím jeho rozhodnutie v napadnutej časti zmluvných úrokov po zosplatnení úveru vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že účastníci dňa 11.03.2013 uzatvorili zmluvu o úvere - dostupná pôžička, na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver v sume 1.000 eur s dojednanou výškou úrokovej sadzby 25,5% ročne a dojednaným dátumom konečnej splatnosti úveru 11.03.2019. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti zmluvných úrokov po zosplatnení úveru podľa § 388 C. s. p. zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dojednané zmluvné úroky od zosplatnenia úveru, teda od 10.06.2014 až do zaplataenia istiny, najdlhšie však do zmluvne dojednanej splatnosti úveru, teda do 11.03.2019. V rozsahu, v ktorom sa žalobca domáhal zaplataenia úroku z úveru aj za čas po zmluvne dojednanom termíne konečnej splatnosti

úveru, t.j. po 11.03.2019 tým, že sa domáhal zaplataenia úroku z úveru neobmedzene až do zaplataenia, odvolací súd zamietajúci výrok podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

15. Odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdil zamietajúci výrok aj v časti nepriznania poistného vo výške celkom 7,24 eura, stotožňujúc sa s argumentáciou súdu prvej inštancie, keď žalobca vo svojom odvolaní nevyjadril žiadne konkrétne odvolacie námietky voči zamietajúcemu prvoinštančnému rozhodnutiu v časti poistného (i keď svoje odvolanie označil ako odvolanie voči rozhodnutiu v rozsahu zamietnutia žaloby).

16. O nároku na náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 2 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 2 C. s. p. a náhradu trov konania pomerne rozdelil, pretože žalobca aj žalovaný mali v konaní čiastočný úspech.

16. 1. Pri určení pomeru úspechu a neúspechu v konaní odvolací súd vychádzal z porovnania nároku žalobcu uplatneného v žalobnom návrhu a zo sumy priznanej spoločne v prvoinštančnom a odvolacom konaní.

16. 2. Žalobca sa domáhal voči žalovanému zaplataenia 966,10 eura, úrokov vo výške 207,94 eura (úroky z omeškania od uzavretia zmluvy do 09.06.2014), úrokov vo výške 859,49 eura (úroky a úroky z omeškania od 09.06.2014 do 30.04.2017 - spísanie žaloby), úroku vo výške 25,5% ročne zo sumy 966,10 eura od 16.05.2017 do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 966,10 eura od 16.05.2017 do zaplataenia, poplatkov vo výške 50,14 eura.

16. 3. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi 966,10 eura, úroky vo výške 207,94 eura, úrok z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 966,10 eura od 10.06.2014 do zaplataenia a poplatky vo výške 42,90 eura, čo predstavuje sumu 1.530 eur (ak pre účel výpočtu úspechu počítame za dátum zaplataenia dátum vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu, teda 12.08.2020), odvolací súd priznal žalobcovi 25,5 % ročne zo sumy 966,10 eura od 10.06.2014 do zaplataenia, najdlhšie do 11.03.2019, čo predstavuje 1.170,21 eura. Úspech žalobcu je vo výške 2.700,21 eura (1.530+1.170,21). Úspech žalovaného je možné vyčíslíť ako 25,5 % zo sumy 966,10 eur od 12.03.2019 do 12.08.2020, čo je 349,01 eur + 7,24 eura nepriznané poistné, spolu 356,25 eura. Čistý úspech žalobcu je tak v sume 2.343,96 eura, čo predstavuje 77 % k celkovo vyčíslenej žalovanej sume 3.056,46 eura (2.700,21+356,25).

16. 4. Žalobca má tak nárok voči žalovanému na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 77%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

17. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).